

UZ NOVE RUBRIKE

PRIČEST JE Neki su strani svećenici o
DIO MISE pazili da se kod nas još u
vijek vjernici previše pri-
češću izvan Mise. Ima crkava gdje se dnevno
pričešću mnogo vjernika, ali većinom
izvan Mise. Bojati se da kod takovih to os-
tane i dalje. Evo o tom 502. rubrike: "Vla-
stito vrijeme /tempus PROPRIUM/ da se dije-
li sv. Pričest vjernicima je preko Mise i-
za Pričesti svećenika celebranta. Onima ko-
ji traže on će je lično dijeliti, osim da
radi velikog broja pričesnika dolikuje da
mu pomažu drugi svećenici. - Zbog pametna
razloga dozvoljeno je /PERMITTITUR/ dijeli-
ti sv. Pričest neposredno prije ili posli-
je Mise, pače i izvan Mise". - Dobro je ov-
dje ponoviti i 11. rubriku Obrednika /hrv.
izd. str. 93/: "A pod Misom se mora narodu
dijeliti Pričest odmah iza Pričesti sveće-
nika koji misi... jer se molitve koje se u
Misi govore poslije Pričesti ne tiču samo
svećenika nego i drugih pričesnika".

U tom je smislu ukinuta "Ispovijed" i
održavanje prije Pričesti preko Mise. "Kir-
chenbote des Bistums Osnabrück" /1960, br.
48, str. 765/ tumači: "U stvari su te mo-
litve na tom dijelu Mise uvijek bile tuđe
tijelo. One su bile odraz malo razveseljiv-
og razvoja vjerskog života u srednjem vi-
jeku, naime činjenice da su vjernici samo
rijetko primali sv. Pričest. Za takve se
rijetke slučajeve preuzela "Ispovijed" i o-
državanje iz obreda Pričesti bolesnika. Ti-
me je uvedeno neprikladno podvostručenje.

Tà "Ispovijed" se rekla i svećenik je dao održenje već na početku Mise. Novim je propisom još jednom jasno istaknuto da je Pričest vjernika, kako se samo po sebi razumije, dio svake sv. Mise. Dekret to izričito naglasuje: Vjernici trebaju /sollen/ primiti sv. Pričest za vrijeme sv. Mise, a svećenik koji misi treba dijeliti sv. Pričest. Ako treba iznimno /ausnahmweise/ Pričest dijeliti prije ili poslije sv. Mise, moraju postojati posebni razlozi /müssen besondere Gründe vorliegen/. - Vidjeli smo da ti razlozi moraju biti "pametni" a to znači sukladni važnosti stvari i shvaćanju Crkve. Stoga "Münchener kath. Kirchenzeitung" /1960, br. 47, str. 959/ kaže kratko: "Pričest u Misi bezuvjetno mora biti pravilo /unbedingt die Regel sein soll/". - Je li lijepo da smo mi uvijek na repu razvoja i događaja?

ODRJEŠENJE ZA POKOJNE U nekim našim krajevima održenje poslije Mise je vrlo uvriježeno. Negdje se to čini i na najveće svetkovine. Nove rubrike /br. 400/ govore o održenju "super tumulum". Prema tome bi išlo da se za održenje podigne katafalk /tumulus, tumba/, a ne bi bio dovoljan samo komad crnog platna /pannus/. Nije u liturgijskom stilu da se iza Mise često daje održenje a osobito ne na blagdane I i II reda. Vrlo je neprikladno da katafalk stoji u crkvi čitave dane i tjedne. Vjernike treba odgajati, a njihovoj želji da čuju ime pokojnika može se udovoljiti tako da ga se spomene prije Mise ili označi u oglasu na vratima crkve.

UKINUTI Neki su dušobrižnici zabrinu
 BLAGDANI ti kako će sada slaviti blag-
 dane koji su ukinuti ili sni-
 ženi u rangu, a u njihovoj se župi slave
 kao patroni, kao naslov crkve ili kao zav-
 jetne svetkovine. I to je predviđeno u no-
 vom Zborniku rubrika koje nisu nasilne, već
 vrlo obazrive na pastoralne momente.

O ovom pitanju napose govori Izjava
 SZO od 26. VII 1960. o onom čega se treba
 pridržavati u pojedinačnim kalendarima. U
 smislu te Izjave treba zadržati sve parti-
 kularne blagdane /t. 2/, a između ukinutih
 općih blagdana treba zadržati one koji su
 u vlastitim kalendarima do sada bili upisa-
 ni kao blagdani I ili II reda /t. 6/. Npr.
 Našašće sv. križa svetkuje se i dalje on-
 dje gdje je naslov crkve.

===

ODGOVORI S. ZBORA OBREDA

U vezi s novim Zbornikom rubrika upra-
 vio je general franj. reda o. A. Sépinski
 13 pitanja SZO-u. Evo nekoliko od tih pita-
 nja na koja je SZO odgovorio 14. XII 1960:

4. Da li se Laude u pojedinačnoj reci-
 taciji smiju anticipirati?

Ø. Negativno.

10. Na svečanoj Misi, dok se pjevaju i
 li čitaju dijelovi što spadaju na đakona,
 podđakona ili čitača, da li celebrant mora
 stati kod oltara ili sjediti na sjedalu?

Ø. Kod oltara dok se možda drugači
 je ne odredi.